

mig og være mig behjælpelig, naar der opkom Spørgsmaal om Stutteriets Anliggender, saasom med Hensyn til Indkjøb af Heste, Ordningen af Bedæfningsforholdene osv. Denne Assistance har han beredvillig tilfagt mig, men naturligtviis saaledes, at Ansvarer for, hvad der skeer paa Stutteriet, paahviler mig, og jeg beder de Herrer om at være overbeviste om, at, fordi jeg har søgt Assistance andetsleeds fra, er det ikke min Mening, at jeg albeles ikke vil bestæftige mig med denne Branche, men overlade den til andre Hænder og en Andens Styrelse. Jeg skal her, som ved enhver anden Branche, som er underlagt det Ministerium, som er mig anbetroet, forsøge at gøre Syldesti saa godt, som det er mig muligt. Skjøndt jeg ikke nægter, at mit Haab ikke er stort, saa kan jeg dog ikke Andet end til Slutning endnu engang ret indstændigt anbefale Thinget at forkaste det af Udvalget stillede Forslag under Nr. 17 og berolige sig ved, at Tiden til 31te Marts 1872 jo ikke er overmaade lang, og skjøndt det er en kort Tid, hvori Stutteriet har virket, vil det dog altid blive 2 Aar mere end nu, hvorved det vil blive muligt at faae en sikkrere Dom om, hvad Stutteriet er blevet til, og hvorvidt man i det Hele taget skal gaae den Vej med Hensyn til Hestevæsenet her i Landet, som man hidtil er slaaet ind paa.

Det næste Vædringsforslag, under Nr. 18, gaaer ud paa at nedsette det til Altitbeplantning foreslaaede Beløb med 2,000 Rd. I saa Henseende er jeg i samme Tilfælde som ved Vædringsforslaget under Nr. 17 og maa ligeledes ret indstændigt anbefale det høie Thing at forkaste Vædringsforslaget. Det gjælder her ligesom ved det foregaaende Vædringsforslag, at vi ere meget for ivrige og altfor hurtigt ville have et Resultat. Sandflugtloven skriver sig fra 1857. Derefter traf man først Foranstaltninger til at anlægge Planteffoler, og saa fandt først Udplantningen Sted; thi de Forsøg, som tidligere have været gjorte i Sylland, regner jeg egentlig ikke for Altitbeplantning. Det er omtalt af et æret Medlem heroverfor (Th. Nielsen), at Beplantningen af Femhøisande havde givet et uheldigt Resultat, men Forholdene der ere ogsaa ganske særlige. Der

gif flere Aar hen, inden Udplantningen begyndte. Man kan ikke dæmpe Flyvesand ved Træplantning, tværtimod, begynder man først i Flyvesandet at ville grave Huller til at plante Træer, saa fremmer man netop Sandflugten. Man maa først dæmpe Flyvesandet, og naar det er tilstrækkelig dæmpet, kan man begynde Plantningen. Saa skriv vi da? Man maa lægge Aars Erfaring høve vi da? Man maa lægge Mærke til, at man ikke med Sikkerhed har vidst, hvilke Planter man helst skulde anvende; man maatte prøve sig frem med Rødgran, med Fyr, med pinus austriaca og andre Træarter, og saa Aars Erfaring er ikke tilstrækkelig til at godtgjøre, at netop de Plantearter, som i et givet Dieblit vise sig i en syg og svagelig Tilstand, ere absolut uuelige til at anvendes i Altitterne. Efter hvad Overlitsinspecteuren har oplyst mig om, har dette netop været Tilfældet med pinus austriaca. Denne Plante voxer i sit Hjemland, Tydskland, med en høi Grad af Kraft og Frodighed, og de tidligere her i Danmark anstillede Forsøg med den have viist paafaldende gunstige Resultater. Jeg har selv gjort Forsøg dermed, og hvor den almindelige Fyr ikke er kommen frem paa Grund af heftige Binde fra Egen, har det viist sig, at pinus austriaca voxer med Frodighed og Kraft lige fra Roden af. Nu viste det sig paa eengangovre i Altitterne, at næsten alle Plantningerne med pinus austriaca saae syge og daarlige ud, idet Planterne vare gule osv., saaledes at Inspecteuren blev meget betænkelig derved og kom i Ubished om, hvorvidt man skulde vedblive med Plantningen deraf. Men hvad skete Aaret efter? Saa viste det sig, at pinus austriaca var i den onffeligste Fremgang. Dette synes mig at vise, at man paa dette Omraade i nogle Aar endnu maa vedblive at bevilge det samme Beløb, og at man bør støtte de Mænd, som med Indsigt, Kraft og Energi arbejde paa at naae Maalet, indtil man med Sikkerhed kan sige, at det nu har viist sig, at Træplantning ikke kan lykkes. Jeg troer i det Hele taget, at flere ærede Nøgsmænd — og ikke mindst det ærede Medlem for Veile Amt her overfor (Th. Nielsen) — noget sammenblandede Altitbeplantningen og den